

PREZES

URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

DELEGATURA UOKIK W GDAŃSKU

RGD.61-15/11/JM

Gdańsk, dnia 30 grudnia 2011r.

DECYZJA NR RGD.40/2011

- I. Na podstawie art.105 § 1 kpa w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami) i § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu, przeciwko przedsiębiorcy: MOJSIUK spółka jawna z siedzibą w Starych Bielicach [...], umarza się postępowanie w sprawie stosowania przez w/w przedsiębiorcę praktyki, o jakiej mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w postaci stosowania we wzorcu umownym o nazwie „Ogólne Warunki Sprzedaży Nowych Samochodów Mercedes-Benz” następujących postanowień:
1. ostateczny termin odbioru zostanie ustalony przez strony w aneksie do umowy, po określeniu terminu dostawy przez producenta. Sprzedawca zawiadomi kupującego o ostatecznym terminie odbioru pojazdu przed dniem określonym w umowie jako wstępny termin odbioru pojazdu. Sprzedawca wraz z zawiadomieniem prześle kupującemu aneks określający ostateczny termin odbioru pojazdu. W przypadku nieotrzymania przez sprzedawcę podpisanego przez kupującego aneksu w terminie 10 dni od dnia jego wysłania termin określony w aneksie będzie ostatecznym terminem odbioru pojazdu,
 2. w przypadku niedotrzymania przez sprzedawcę ostatecznego terminu odbioru (...) wskutek okoliczności, za które sprzedawca ponosi odpowiedzialność, kupujący jest zobowiązany do wyznaczenia sprzedawcy dodatkowego terminu odbioru pojazdu, który będzie późniejszy od terminu określonego w ust. 1 o co najmniej 60 dni.

UZASADNIENIE

W związku z otrzymaną skargą konsumencką, przedmiotem której był zarzut stosowania przez przedsiębiorcę w umowach zawieranych z konsumentami klauzul abuzywnych, wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, w dniu 18 marca 2011 r. pod sygnaturą RGD.405-14/11/JM zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające, w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy o nazwie MOJSIUK spółka jawna z siedzibą w Starych Bielicach [...], sprzedającego pojazdy

samochodowe marki Mercedes – Benz, zawierającego z konsumentami umowy na podstawie wzorca umowy, w którym mogą występować niedozwolone klauzule umowne wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, nie stanowią praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Wyniki analizy treści warunków przedstawionego przez przedsiębiorcę projektu umowy wraz z załącznikiem o nazwie „Ogólne Warunki Sprzedaży Nowych Samochodów Mercedes-Benz”, stanowiącym integralną część umowy podpisywanej z kontrahentami mogły wskazywać, że przedsiębiorca (zwany dalej MOJSIUK Spółka jawna z siedzibą w Starych Bielicach) we wzorcach umownych pod nazwą: „Ogólne Warunki Sprzedaży Nowych Samochodów Mercedes-Benz” stosuje postanowienia, których treści można uznać za identyczne z postanowieniami wzorców umownych, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ kodeksu postępowania cywilnego (zwanego dalej Rejestrem).

W związku z powyższym, po otrzymaniu od przedsiębiorcy pismem z dnia 28.03.2011 r. oraz 30.03.2011 r. wzorców umów, postanowieniem nr 108 z dnia 16 maja 2011r. – wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez przedsiębiorcę MOJSIUK spółka jawna z siedzibą w Starych Bielicach [...], praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, zdefiniowanej w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) [zw. dalej także ustawą o ochronie (...)] polegającej na umieszczeniu we wzorcu umownym o nazwie „Ogólne Warunki Sprzedaży Nowych Samochodów Mercedes-Benz” (zwane dalej także ogólnymi warunkami lub ows) postanowień, o treści:

- ostateczny termin odbioru zostanie ustalony przez strony w aneksie do umowy, po określeniu terminu dostawy przez producenta. Sprzedawca zawiadomi kupującego o ostatecznym terminie odbioru pojazdu przed dniem określonym w umowie jako wstępny termin odbioru pojazdu. Sprzedawca wraz z zawiadomieniem prześle kupującemu aneks określający ostateczny termin odbioru pojazdu. W przypadku nieotrzymania przez sprzedawcę podpisanego przez kupującego aneksu w terminie 10 dni od dnia jego wystania termin określony w aneksie będzie ostatecznym terminem odbioru pojazdu,
- w przypadku niedotrzymania przez sprzedawcę ostatecznego terminu odbioru (...) wskutek okoliczności, za które sprzedawca ponosi odpowiedzialność, kupujący jest zobowiązany do wyznaczenia sprzedawcy dodatkowego terminu odbioru pojazdu, który będzie późniejszy od terminu określonego w ust. 1 o co najmniej 60 dni,

które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym stanowi art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

W toku postępowania, Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów materiały z przeprowadzonego wcześniej postępowania wyjaśniającego.

Odnosząc się do postawionych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, zarzutów, przedsiębiorca pismem z dnia 21 maja 2011 r. wyjaśnił że, w trakcie postępowania wyjaśniającego, za pismem z dnia 30 marca 2011 r., pomyłkowo dostarczył „stary, nieaktualny wzorzec umowy sprzedaży samochodów zawieranej z konsumentem oraz stare ogólne warunki sprzedaży pojazdów samochodowych obowiązujące konsumentów, zamiast nowych, stosowanych aktualnie przez spółkę.”

Przedsiębiorca, niezależnie od powyższego wyjaśnienia, stwierdził ponadto, iż niezwłocznie po powzięciu informacji o wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19.10.2005 r. dotyczącym postanowień stosowanych przez Daimler Chrysler Automotive Polska Sp. z o.o. w Warszawie „reprezentowana przeze mnie spółka zaprzestała stosowania w obrocie z konsumentami postanowień wzorców umów Ogólnych Warunków Sprzedaży Nowych Samochodów Mercedes-Benz zawierających w/w niedozwolone klauzule i wprowadziła nowe wzorce”. Oświadczył ponadto,

że aktualnie przedsiębiorca stosuje inne ows, nie zawierających postanowień uznanych wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia z dnia 19.10.2005 r., sygn. akt XVII Amc 49/04, za niedozwolone postanowienia umowne. Pismem z dnia 02.06.2011r. przekazano Prezesowi UOKiK aktualny wzorzec umowy, na podstawie którego, podpisywane są umowy sprzedaży samochodów zawierane z konsumentami, oraz dostarczono przykładowe kopie umów zawartych z konsumentami w latach 2007-2011.

Spółka w swoich wyjaśnieniach podniosła również, iż zawierając umowę z konsumentem, obok doręczenia kupującemu dokumentu o nazwie Ogólne Warunki Sprzedaży Nowych Samochodów Mercedes-Benz, podpisywała i podpisuje odrębną umowę, o nazwie: „Zamówienie (umowa sprzedaży) (K)”, w której zawarte są postanowienia dotyczące terminu wydania pojazdu, o treści odmiennej, niż te zamieszczone w ogólnych warunkach sprzedaży, w tym także zakwestionowane wskazanym wyżej wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, będącym podstawą wpisu klauzul o numerach 1158 i 1159 do Rejestru. Tym samym, w przypadku uczestnika postępowania, ogólne warunki sprzedaży obowiązują strony jedynie w zakresie nieuregulowanym odmiennie postanowieniami umowy przygotowanej przez skarżonego przedsiębiorcę.

PREZES URZĘDU USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

MOJSIUK spółka jawna w Starych Bielicach [...] została zarejestrowana w KRS pod nr 0000083306. W zakresie działania przedsiębiorcy jest m.in. sprzedaż detaliczna pojazdów mechanicznych.

W kontaktach z klientami przedsiębiorca posługuje się projektami umów, które następnie konsumenci podpisują chcąc skorzystać z usług (oferty) tego przedsiębiorcy.

Projekty umów przedstawiane konsumentom, przygotowane z góry przed zawarciem umowy, zawierają gotowe jednolite postanowienia, wpisywane następnie do konkretnych umów podpisywanych z klientami, stanowiąc tym samym wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 § 1 k.c.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego Prezes UOKiK otrzymał od przedsiębiorcy MOJSIUK spółka jawna z siedzibą w Starych Bielicach, wzorzec umowy o nazwie „Ogólne Warunki Sprzedaży Nowych Samochodów Mercedes-Benz”, w którym umieszczone były dwa postanowienia o treści identycznej do tych, które zostały wpisane pod pozycjami nr 1158,1159, do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym stanowi art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

W związku z powyższym, w dniu 16 maja 2011 r. wszczęte zostało postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w którym Przedsiębiorcy zarzucono stosowanie wzorców umownych pod nazwą „Ogólne Warunki Sprzedaży Nowych Samochodów Mercedes-Benz” zawierających, między innymi, następujące postanowienia

- ostateczny termin odbioru zostanie ustalony przez strony w aneksie do umowy, po określeniu terminu dostawy przez producenta. Sprzedawca zawiadomi kupującego o ostatecznym terminie odbioru pojazdu przed dniem określonym w umowie jako wstępny termin odbioru pojazdu. Sprzedawca wraz z zawiadomieniem prześle kupującemu aneks określający ostateczny termin odbioru pojazdu. W przypadku nieotrzymania przez sprzedawcę podpisanego przez kupującego aneksu w terminie 10 dni od dnia jego wysłania termin określony w aneksie będzie ostatecznym terminem odbioru pojazdu,
- w przypadku niedotrzymania przez sprzedawcę ostatecznego terminu odbioru (...) wskutek okoliczności, za które sprzedawca ponosi odpowiedzialność, kupujący jest zobowiązany do wyznaczenia sprzedawcy dodatkowego terminu odbioru pojazdu, który będzie późniejszy od terminu określonego w ust. 1 o co najmniej 60 dni.

wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych odpowiednio pod pozycjami 1158,1159.

W trakcie postępowania ustalono również, iż przedsiębiorca, podpisując umowy z konsumentami posługuje się i posługiwał dwoma formularzami - drukami umów, obok dokumentu o nazwie „Ogólne warunki Sprzedaży Nowych samochodów Mercedes-Benz”, opracowanego na podstawie wzorca stosowanego i obowiązującego u generalnego dystrybutora pojazdów samochodowych marki Mercedes-Benz, projektem umowy „zamówienie (umowa sprzedaży) (K)”, sporządzonym samodzielnie przez przedsiębiorcę.

MAJĄC NA UWADZE ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY, PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Aby rozstrzygnąć sprawę w oparciu o przepisy ustawy o ochronie (...) niezbędnym jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie mógł zostać zagrożony interes publicznoprawny. Wykazanie tej okoliczności, upoważnia dopiero Prezesa UOKiK do realizacji celu ustawy, którym zgodnie z jej art. 1 ust.1, jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się i dotyczy ochrony interesu szerszej grupy konsumentów, którzy są lub mogą być klientami Spółki.

Skarżonemu przedsiębiorcy przedstawiono zarzuty naruszenia art. 24 ust 1 ustawy o ochronie (...), który stanowi iż, Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Zgodnie z ust. 2 tegoż artykułu Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. (...).

Aby działania przedsiębiorcy - w tym przypadku MOJSIUK spółka jawna z siedzibą w Starych Bielicach - mogły zostać uznane za sprzeczne z powołanym wyżej przepisem art. 24 ustawy o ochronie (...), winny spełniać łącznie następujące przesłanki: ujawniać się w obrocie konsumenckim, stanowić działanie bezprawne, naruszać zbiorowy interes konsumentów.

Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wtedy, gdy działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, to jest, sytuacji gdy skierowane jest nie tylko do wyodrębnionej indywidualnie grupy konsumentów, lecz szerszego nieograniczonego liczbowo kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy. W rozpatrywanej sprawie wyżej wymienione warunki zostały spełnione. Oferta sprzedaży nowych pojazdów samochodowych adresowana jest bowiem przez Spółkę, nie do ściśle zindywidualizowanego konkretnego konsumenta lecz do z góry nieokreślonej, niemożliwej do zidentyfikowania liczby kontrahentów – konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna.

Zgodnie z art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 22¹k.c. za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Niekwestionowana przez stronę postępowania okoliczność zawierania umów sprzedaży pojazdów samochodowych z osobami fizycznymi, na potrzeby zaspokojenia ich potrzeb osobistych nie związanych z ewentualnie prowadzona działalnością gospodarczą, jednoznacznie potwierdza także fakt spełnienia pierwszej z przesłanek powołanego wyżej przepisu ustawy o ochronie (...).

Analizując drugą ze wskazanych wyżej przesłanek, odnoszącą się do bezprawności działań przedsiębiorcy, przez co rozumie się takie jego zachowania na rynku, które są sprzeczne z przepisami prawa, należy wskazać, iż MOJSIUK Spółka jawna z siedzibą w Starych Bielicach postawiony został zarzut naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie (...) poprzez stosowanie w umowach zawieranych z konsumentami postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Zakaz stosowania postanowień wpisanych do Rejestru dotyczy nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz również innych przedsiębiorców.

Art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w ww. Rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego.

Wpis do Rejestru oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż (...) stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...). W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...).

Nie jest, zatem konieczna nawet dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do Rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Stąd niedozwolone będą także postanowienia umów, mieszczące się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Zakwestionowane w niniejszym postępowaniu i wskazane przez Prezesa UOKiK, we wszczęciu postępowania postanowienia wzorców umownych o nazwie „Ogólne warunki Sprzedaży Nowych samochodów Mercedes-Benz” były tożsame i identyczne z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnymi wyrokami Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanymi do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, pod pozycjami np.: 1158 i 1159.

Skoro zatem kwestionowane zapisy wzorca umowy zostały uznane tożsame z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, to w przypadku stwierdzenia posługiwania się nimi w obrocie konsumenckim, zgodnie z treścią art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należałoby je uznać za działanie bezprawne, stanowiące praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Niemniej jednak, w niniejszej sprawie, nie można stwierdzić i wykazać, iż przedmiotowe i zakwestionowane postanowienia rzeczywiście były stosowane przez skarżonego przedsiębiorcę w obrocie konsumenckim, a nadto i przede wszystkim, niedozwolone postanowienia, o których mowa we wszczęciu postępowania, obowiązywały i wiązały konsumentów kupujących od przedsiębiorcy MOJSIUK Spółka jawna z siedzibą w Starych Bielicach nowe pojazdy samochodowe marki Mercedes-Benz, a tym samym, by działania przedsiębiorcy można było uznać i zdefiniować jako bezprawne.

Analiza zebranego materiału dowodowego w sprawie, w tym przedłożone przez Spółkę aktualne i obowiązujące wzorce umowne tj. „zamówienie (umowa sprzedaży) (K)”, oraz ogólne warunki sprzedaży nie zawierają bowiem postanowień zakwestionowanych przez Prezesa UOKiK i wskazanych w postanowieniu o wszczęciu postępowania.

Tym samym, nie sposób jest stwierdzić iż, aktualnie przedsiębiorca w obrocie konsumenckim stosuje postanowienia wzorców umownych, które wcześniej zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone.

Zatem wydanie, w takiej sytuacji, przez Prezesa UOKiK decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy, za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 26 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, byłoby bezprzedmiotowe.

Podobnie, brak jest również wystarczających podstaw do wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 27 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, poprzez wydanie decyzji o uznaniu zarzucanej praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającej zaniechanie jej stosowania.

Nawet samo przyznanie przez przedsiębiorcę – w trakcie prowadzonego postępowania – iż po wpisaniu przedmiotowych i analizowanych klauzul do Rejestru, do czasu powzięcia wiadomości o wyroku SOKiK, będącym podstawą wpisu spornych postanowień do tegoż Rejestru, stosował wzorce zawierające niedozwolone klauzule, a następnie zaniechał ich stosowania, nie jest wystarczającą przesłanką do wydania takiego rozstrzygnięcia.

Zebrany materiał dowodowy nie upoważnia Prezesa UOKiK do postawienia i wykazania powyższego zarzutu. Albowiem, w żadnej z posiadanych i analizowanych przez Prezesa UOKiK, wybranych kilkunastu umów sprzedaży nowych pojazdów marki MercedesBenz, zawartych przez przedsiębiorcę z konsumentami w okresie lat 2007-2011, nie stwierdzono przypadku dołączenia do takiej umowy ows, zawierającego zakwestionowane postanowienia, będące przedmiotem postępowania wszczętego przez Prezesa Urzędu.

Również, umowa dostarczona przez konsumenta, podpisana i zawarta z przedsiębiorcą w roku 2008, będąca podstawą wszczęcia postępowania wyjaśniającego w sprawie i załączony do niej ows nie zawierają takich postanowień.

Bez znaczenia jest więc okoliczność, iż takowe postanowienia były i mogły być stosowane przez przedsiębiorcę w okresie wcześniejszym. Zgodnie bowiem z art. 105 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nie wszczyna się postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jeżeli od końca roku w którym zaprzestano ich stosowania, upłynął rok.

Wyżej wymienione okoliczności i ustalenia nie dają Prezesowi UOKiK podstaw do zakwestionowania i uznania za niewiarygodne a zarazem nieprawdziwe, wyjaśnień przedsiębiorcy przedstawionych w postępowaniu, w szczególności zawartych w piśmie z dnia 21 maja 2011 r., iż omyłkowo w trakcie trwającego postępowania wyjaśniającego - odpowiadając na wystąpienie Prezesa UOKiK - dołączył nieaktualny i w rzeczywistości nieobowiązujący wzorzec umowy, po analizie którego zostało wszczęte postępowanie właściwe w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w sprawach nie uregulowanych w tej ustawie, do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Artykuł 105 § 1 k.p.a. stanowi natomiast co następuje: Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub części. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie co do jej istoty. Zarzut naruszenia art. 24 ust.1 i 2 pkt1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wymaga udowodnienia, że postanowienie wzorca umownego które stosować miał przedsiębiorca, jest tożsame z postanowieniem wzorca umowy uznanego za niedozwolone i wpisanego do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ kpc, oraz przede wszystkim, że przedsiębiorca w rzeczywistości stosuje w obrocie konsumenckim takie postanowienia, tj. działa bezprawnie.

Skoro, przesłanka bezprawności działań przedsiębiorcy nie ma miejsca w okolicznościach niniejszej sprawy, to brakuje elementu materialnoprawnego warunkującego wydanie decyzji merytorycznej, a zatem postępowanie należy umorzyć jako bezprzedmiotowe na podstawie art. 105 §1 k.p.a, w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Niezależnie od powyżej poczynionych ustaleń, zasadnym wydaje się również kolejny argument, formułowany w trakcie prowadzonego postępowania i przemawiający za jego umorzeniem, podnoszący okoliczność, iż w przedmiotowej sprawie treść postanowień umowy zawieranej z konsumentem regulowała kwestie i zasady ustalające termin odbioru samochodu przez konsumenta odmienne, od postanowień ows uznanych za niedozwolone.

Tym samym, gdyby nawet uznać, że w poszczególnych przypadkach przedsiębiorca mógł do zawieranych umów dołączać omyłkowo lub nawet świadomie ogólne warunki sprzedaży, zawierające klauzule o numerach 1158,1159, to i w tej sytuacji oraz w takim hipotetycznym przypadku, nie byłoby również podstaw do zakwalifikowania działań przedsiębiorcy, za wyczerpującą dyspozycję art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Treść postanowień umowy przedkładanej konsumentom przez przedsiębiorcę, w jej § 7, wyraźnie podkreśla zasadę pierwszeństwa postanowień umowy nad odpowiednimi zapisami ows. Natomiast, zgodnie z art. 385 § 1 kc, w przypadku rozbieżności pomiędzy treścią umowy, a wzorcem umowy, strony związane są umową. Wyrażona w tym przepisie zasada pierwszeństwa treści umowy wyrażonej w postanowieniu uzgodnionym indywidualnie przed treścią odpowiedniego postanowienia wzorca przesądza, iż w przedmiotowej sprawie decydujące znaczenie należałoby nadać postanowieniom zawartym w „zamówieniu (umowie sprzedaży) (K),” a nie zapisom ogólnych warunków sprzedaży zawierającym niedozwolone postanowienia.

Nie sposób więc i z tej przyczyny lub w takiej sytuacji stwierdzić i uznać iż, konsument zawierający umowę ze skarżonym przedsiębiorcą, był związany zakwestionowanymi w prowadzonym postępowaniu postanowieniami ogólnych warunków sprzedaży nowych samochodów Mercedes - Benz, uznanymi wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 października 2005 r. (sygn akt XVII Amc 49/04), za niedozwolone postanowienia umowne, a tym samym, by przedsiębiorca MOJSIUK spółka jawna z siedzibą w Starych Bielicach – de facto – stosował w obrocie konsumenckim, postanowienia wzorców umownych, które zostały wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, a konsument był związany takimi warunkami.

Stąd orzeczono, jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Otrzymuje: